

NÁKAZA SE ŠÍŘÍ Z PRAHY?!? (reportáž z Robinsonády 2014)

Z Prahy? Žádnou paniku! Důvod je prostý. Právě odborníci ze dvou pražských univerzit, kteří se podobně jako vědci ostatních čtrnácti světových vysokých škol zúčastnili mezinárodní konference křesťanských vědců na téma „Záhada pádu Aztécké říše“, se během svého bádání dostali do přímého kontaktu s dávnými aztéckými artefakty. A zřejmě právě proto, že jich během pátečního odpoledne v Soběšíně objevili nejvíce, ulpěl jim na rukou záhadný virus, který kdysi zdecimoval silnou a vzdělanou Aztéckou říši.

Nebylo pochyb, že mexický Tenochtitlán, t.č. rekreační středisko YMCA v Soběšíně na Sázavě, se ve dnech 1.- 4. 5. 2014 proměnil v ohnisko dávné nákazy, čítající přes 200 nemocných lékařů, mikrobiologů, historiků, chemiků, lingvistů, archeologů, geografů a dalších odborníků předních světových univerzit.

Ti se nejprve navzájem podrobně informovali o nejnovějších poznatcích o životě Aztéků a také o současných teoriích příčin zániku kultury, jež vynikala svou vzdělaností v matematice, stavitelství či lékařství, v organizaci a vedení armády a statečností bojovníků či svou kulturou. Vědci si lámali své hlavy nevěříc, že by tak velkolepá říše mohla v 16. století padnout rukou Cortéze a jeho vojska. Zatímco nad táborem ještě plálo slunce, předávali si vzdělanci své dovednosti v rámci odborných workshopů. Byli ještě plni sil a netušili, že jim páteční odpoledne přinese kromě nálezů dávných artefaktů i budoucí nesnáze. Prvních nakažených nebylo sice mnoho, ale jak ukázal prstový detektor, nákaza se šířila velmi rychle. Vymezený prostor pro infikované musel být zvětšen a epidemiologové v bílých pláštích s rouškami na ústech měli co dělat, aby znepokojené vědce uvnitř i mimo karanténu uklidnili. V momentě, kdy se nákaza rozšířila mezi všechny účastníky neměla již izolace, jak konstatovalo speciální komando společnosti AntiGen, smysl. Jedinou cestou k záchraně bylo okamžité nalezení léku.

Zimou a deštěm sužovaní vědci, vedení svými duchovními, nově prosili nejen o úspěch konference, ale především o moudrost a týmového ducha, který by jim dovolil nalézt účinný lék. Považovali se doposud některý vzdělanec za více důležitého nebo našel-li se takový, který povyšoval svou specializaci nad jinou, pak nákaza všechny postavila na jednu startovní čáru. Cílem byla záchrana, uzdravení nalezení léku. Každý odborný tým vložil do hledání léku své nejlepší znalosti. Vědci spojili výsledky svého úsilí dohromady a na jejich základě vyrobili mikrobiologové lék, kterým byli všichni vyléčeni. Alespoň dočasně bylo nebezpečí zažehnáno. Pro jistotu byl lék později přidán i do čaje, aby byl účinek zaručen.

Mezi vědeckou veřejností zavládl optimismus a také vděčnost, která mnohé z nich přivedla k večerní děkovné bohoslužbě. Vědci tak děkovali našemu Pánu za to, jakou nás obdarovává moudrostí, za to, že z nás dělá jeden tým. A také za to, že v každé situaci mohou věřit v Jeho přítomnost, podporu a ochranu. Ne každá nákaza může být vyléčena a ne každý problém bude zde vyřešen. Nemoci a utrpení se tak jako Aztékům nevyhýbají ani nám. Přesto jsme v Jeho náručí společně i každý jednotlivě silní.

Poznali jsme, že když spojí lidé své schopnosti, mohou vykonat mnoho dobrého a vyřešit i velké problémy lidstva, alespoň dočasně. A to nejlepší a trvalé řešení těchto problémů je a bude s Ním.